

WALLENA IS

1978 - 88

Festdialog vid 60-års
jubileum den 23 juli

G Olofsson

M Grenholm

Martin: Idag är det 10 år sen det senast begav sig.

Gunnar: Ja, idag handlar det om 60 år med Vallens idrottssällskap. Har Du sett några äldre ungdomar som varit med och "gjort" föreningen förr i tiden?

Martin: Ja, jag har sett bl.a Kalle Andersson och Bjarne Schönfelt.

Kalle och Bjarne berättar om verksamheten på 40- och 50-talet. Det stora antalet ungdom i Vallén, liksom i andra byar, gjorde att varje by hade underlag för ett eget fotbollslag. Matcherna byarna emellan var veritabla fältslag. De menar att landsbygdsfotbollen förlorat en dimension, när alla dessa lokalderyn inte längre är aktuella. Bjarne överlämnar en ordförandeklubba sedan 1950-talet, som Vallens idrottssällskap använt sig av vid sina sammanträden i byns café.

Kalle och Bjarne får en varm applåd när de lämnar scenen.

Martin: Ja, vi har båda hunnit lägga av med bollsparkandet. Självt slutade jag med seriefotbollsspelet 1980. Få se, Du höll på med seriefotbollen till

Gunnar: Jag slutade samma år som Pelé la av.

Martin: Minns Du hur vi såg ut i fotbollsmunderingen 1978, för 10 år sedan. Här är den svartgulrandiga tröjan, kliniskt ren från reklam.

Gunnar: Ja, den här munderingen spred skräck i Renbergsvattnet, Ragvaldsträsk, Brönstjärn bland annat. På tal om gamla tröjan, titta på den senaste, ny till detta jubileumsår. Gul och svart fortfarande, men gul och svart i konstiga vinklar och massor med reklam. VSAB är huvudsponsor.

Martin: Jag måste få berätta en episod från slutet av karriären, när barnen och familjen tog allt större tid men fotbollsintresset var lika stort. Det var så att vi väntade vårt tredje barn och den här speciella söndagen i maj 1980 skulle vi spela en träningsmatch i Skelleftehamn. På morgonen var min frus känningar av kommande barnafödande starka, varför jag ringde lagledaren och meddelade att jag inte kunde vara med. Vi gav oss så småningom iväg till Skellefteå BB. Samtidigt pågick matchen i Skelleftehamn. I Bureå började jag sondera lite om möjligheterna att göra en sväng förbi Skehamn för

att se hur matchen utvecklade sig och höra resultatet. Till historien hör att två tidigare födda söner har tagit god tid på sig och jag hade viss erfarenhet av att vänta.

Men framställningen vann inte gehör. I efterhand kan jag berätta att en liten bollsparkare anlände först vid åttatiden på kvällen, så vi hade mycket väl hunnit svänga förbi i Skelleftehamn.

Gunnar: Jag måste också få berätta en historia. Den handlar om Mauritz Vallmark, en av de största profilerna inom idrotts-sällskapetets historia.

"Mauritz var på väg hem på cykel. Jag och min svåger satt på ladugårdstaket och höll på med något reparationsarbete. Till historien hör att ladugården ligger alldeles invid vägen och Mauritz såg inte oss två på taket. Min svåger ropade så högt han kunde; Ska du följ oss på fotboll? Mauritz tvärnitade cykeln, tittade sig omkring, utan att se oss, och svarade; Jo, vorsch nagerst!"

Martin: Den var bra, men är det inte dags för lite historia.

Gunnar: Javisst!

Först måste vi prata om fotbollen, som dominerande aktivitet, de senaste tio åren 1978-88.

1981 gick fotbollslaget upp i division fem och spelade där till 1987. Nu är vi tillbaka i sexan, men vi får hoppas att det blir en kortvarig sejour.

Ett pojklag har varit igång sedan 1981.

Ett flicklag har varit igång sedan 1987.

A- och B-lag har funnits under hela perioden.

En spelare har spelat i Nordsveriges lag, dvs fått dra på sig den gul-blå dresen, och det är Jan-Olov Greve.

Fem spelare har deltagit i Västerbottens juniorläns lag under perioden. Tomas Andersson, Jan-Olov Greve, Johan Andersson, Christer Stadig och Ulf Greve.

Det är inte dålig verksamhet av en liten byaförening och för det får vi tacka duktiga ledare, trogna anhängare..

I detta sammanhang måste jag få berätta en liten historia om vårt kära släntgäng, dvs en viss skara åskådare.

"Det var så att under en längre period hade Vallens IS förlorat för många matcher. Själv lirade jag på ytterkanten. Matchen gick inte bra. Så hör jag en i släntgänget säga; Ska jag tro att dem förlor igen. Efter en stund svarar en i släntgänget; Dem konna vähl int vinn jämt!"

- Martin: Den var bra.
Färdigställandet av Vistet, den gamla byatvättstugan, för 80.000 kr och massor av ideelt arbete har betytt mycket. Lokalen är upptagen året runt. Här hålls kurser och sammanträden i parti och minut, fester, vårdbiträden har sammankomster med mera, med mera.
Nästa stora projekt anläggningen av den nya fotbollsplanen. Kostnadsberäkningen ligger på 176.000 kr. Vi får hoppas att vi under hösten detta år kan så in planen.
- Gunnar: Men idrottssällskapet är ju inte bara fotboll. Simskoleverksamheten med 40-50 barn varje sommar, håller på att bli unik. Var någonstans i Sverige drivs en hederligt gammeldags simskola på sommaren om inte i Vallen! Vallens IS har allaktivitets-, isbane-, badplats-, fotbolls-, Vistet- och inte att förglömma festkommittén och allt detta engagerar en massa Vallenbor.
- Martin: Jag måste berätta att i samband med ansökan till Riksidrottsförbundet om anläggningsbidrag till den nya fotbollsplanen dristade jag mej att skriva följande;
"Klubbens huvudsakliga verksamhet är fotboll. Huvudmål-sättningen med klubbverksamheten är att inlemma de boende i bygden i en aktiv och stimulerande föreningsverksamhet, där det yttersta målet är en levande landsbygd. Fotbollsverksamheten behöver inte alltid vara det primära utan föreningsverksamheten skall också kunna ge möjlighet till nya aktivitetsinriktningar".
- Gunnar: Det tycker jag skall bli måttot för de kommande tio åren. Visst tycker Du att föreningen har lyckats lite grann, många unga familjer finns i byn, några står i kö för att skaffa sig ett boende i byn.
- Martin: Jag måste ju hålla med, så Hökmarkare jag är. Är det något mer som har hänt sedan 1978?
- Gunnar: Det skulle i så fall vara att nämna att eldsjälen i föreningen sedan 1969, Kurt Andersson, har fyllt 50 år. Mister Vallens IS är "still going strong" och lägger ner ett stort arbete i föreningen.
Sen har vi en av föreningens doldisar, som sedan 1969 jobbat oförtrutet och envetet alla dessa år, Karl-Henrik Greve.

Gunnar tackar de båda två för det arbete båda lägger ner.
För publiken berättar Gunnar historien om resan till match i Ålund, när Kurt med stor envishet hävdade att vägen till Ålund var just den väg man körde på. Sent omsider insåg alla, även Kurt att fel väg följdes. Värdvägen ändrades och fem minuter före matchstart kom laget fram till Ålund. Det var då en av spelarna fällde den klassiska repliken; "Här måste vi säkert betala inträde för att få spela".

Kurt föräradades med en bilkarta efter seriens slut av spelarna.

Karl Henrik Greve har utfört många uppdrag för klubbens räkning. Bl.a har han förlöst en ko så att spelaren/ägaren kunde spela aktuell match.

Båda får varma applåder av publiken.

Martin: Då skall jag avsluta med en historia om en ledares veder-
mödor. Sommaren 1987 skulle pojklaget delta i en fot-
bolls cup i Drängsmark. Vi åkte på en lördag, badade, tr-
änade, lagade mat, grillade korv under dagens lopp. Lag-
et övernattade i en förskola. På söndagen var det dags
för cupdeltagande. Vädret var kallt och regnigt. Själ-
v var jag lite dålig i magen efter grillkorven. Pojkarna
spelade sin första match. Magen var inte bra. Ca fem min-
uter före nästa match, måste jag lägga av en "rökare". Det
bar sig inte bättre än att jag fick lite bajs i byxan.
Jag jagade iväg till närmaste toalett, tog av mig kalsong
och kortbyxa och slängde dessa i en sopkorg. Kvar hade jag
på träningsoverallbyxor. Senare under dagen blev det und-
erhållning och lekar från scen. Man bad mig delta i en.
När jag gick upp på scenen visste jag inte vad leken gick
ut på. Väl på scenen visade det sig att vi var tre herrar
och tre damer. Damerna skulle blåsa upp en ballong i herr-
arnas byxor! Här stod jag med byxa med resorband i linningen
och en ballong skulle blåsas upp inne i byxan! Utan under-
byxor! Jag kände en växande nervositet -på scenen- tänk om
byxorna gled ner, om det funnits en falllucka som jag kunnat
försvinna igenom, skulle jag förvisso ha tagit denna väg
från scenen. Damen blåste i ballongen, jag grabbade tag i
resorlinningen. De båda paren vid sidan om lyckades smälla
sina ballonger, medan min ballong bara växte i byxan. Jag
höll ett bastant grepp om byxlinningen för att byxorna inte
skulle glida ner. Till sist lyckades jag med en nagel få
ballongen att smälla och familjelyckan kom inte till all-
mänt beskadande.